

[Holger Larsen.]

om det nu er rigtigt at ironisere over den lille By Hobro, naar man selv bor i Muldbjerg. Jeg tror ikke, at Muldbjerg kan konkurrere med Hobro, saa jeg synes, at naar man selv bor saadan, skal man lade Hobro være i Fred. Med Hensyn til dette Landsmøde, som afholdtes deroppe, og som gav sin Tilslutning til det, som var lavet af Socialdemokratiet, var det det væsentligste, som det ærede Medlem underkastede Kritik. Og saa sagde det ærede Medlem, at der forud for det sidste Valg var blevet lovet de gamle en hel Del fra socialdemokratisk Side, men de havde forstaaet at skjule Kærligheden til de gamle godt.

Kan det ærede Medlem nu sige saadan, naar han er Medlem af Aldersrenteutvalget — og det er det ærede Medlem jo —, og naar han ved, at Regeringen tre Aar i Træk har fremsat et Forslag, hvorefter de gamle Kaar vilde forbedres med 10 Mill. Kr., og ved, at naar det ikke er gennemført, skyldes det det ærede Medlem og hans Parti? Var det blevet gennemført, havde de gamle i Dag haft 10 Mill. Kr. mere i Understøttelse.

Og kan det ærede Medlem sige dette, naar Forholdet er det, at den nuværende Regering dog har skaffet de gamle Brændselshjælp, noget, som vi Aar efter Aar har kæmpet for her i denne Sal. Jeg synes, at hvis jeg skal lægge den samme Maalestok til Grund for Bedømmelsen af det øvrige, det ærede Medlem sagde, idet han saa let-sindigt omtalte Forholdet mellem Regeringen og de gamle og sagde, at det var den mest storstilede politiske Humbug, der var præsteret her i Landet, saa maa jeg vende det ærede Medlems Udtalelser mod ham selv og hans Parti.

Formanden: Udtrykket „Humbug“ er et lidt for stærkt Udtryk at bruge.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen henstillede efter udførligt at have omtalt Venstres Forslag til Medlemmerne at læse Venstres Forslag. Jeg maa maaske henstille til det ærede Medlem at læse et af dem, som i alt Fald ikke tyder paa, at Venstre vil tage Hensyn til de smaa i Samfundet, hvilket det ærede Medlem jo paastod at de vilde. Det Forslag, Partiet Venstre har stillet med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne, nedsætter Statstilskuddet med 2 Mill. Kr. og paaligner gennem Bestemmelsen om Oprettelsen af Krisekasser en ekstra Kontingentydelse paa 4—5 Mill.

Kr. Det vil altsaa sige, at Venstre mener, at Arbejderne i den Situation, vi nu er inde i med den store Arbejdsløshed, udmærket godt kan betale 7—8 Mill. Kr. Jeg spørger det ærede Medlem, om han synes, det er rimeligt at tage de arbejdsløses Brødkorper og give dem bort.

Inger Gautier Schmit: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, første Gang talte her i Tinget i sidste Samling, udtalte han straks, at han var klar over, at en Verdenskrise af uanede Dimensioner var ved at bryde løs, og opfordrede derfor den siddende Regering til at have sin fulde Opmærksomhed henvendt paa dette at forebygge de eventuelle Virkninger af Krisen her i Danmark. Ikke desto mindre gik der baade Vinter og Vaar, og vi kan jo fortsætte, som der staar i Sangen: næste Sommer med, og snart gaar der maaske det hele Aar, uden at nogen Foranstaltning her fra Rigsdagens Side bliver truffet. I hvert Tilfælde læste jeg da i et Blad, som hører til Regeringspressen, at man kunde tænke sig Muligheden af, at det vilde være heldigt at lade Vinteren hengaa, uden at der blev foretaget noget paa Grund af de forandrede Valutaforhold. Tanken er altsaa ikke helt fjern indenfor Regeringspressen.

Hvad har man da fra Regeringens Side gjort for at imødegaa denne Krise, som er over os? Ja, man lod den ene Maaned hengaa efter den anden, og omsider i Sommerens Løb indkaldte Regeringen Landbruget til en Forhandling. Hertil var der jo i og for sig ikke noget at sige, men det havde efter min Mening været nok saa naturligt, om Rigsdagen var blevet kaldt ind, da Landbruget jo har sine særlige Repræsentanter her, og da Rigsdagen er et helt andet Sted til Forhandling om saa vidtgaaende Spørgsmaal som det, det her drejede sig om.

Altsaa, Regeringen forhandlede med Landbruget, og man saa det mærkelige, at hele Pressen fik tilstillet de Kriseforslag, som Regeringen tænkte at ville gennemføre til Modarbejdelse af Krisen. Det var en ganske mærkelig Fremgangsmaade, at man saaledes udleverede til Pressen Landet over de Kriseforslag, som det selvfølgelig havde været rigtigt at forelægge Rigsdagen. Og vi saa derfor ogsaa det mærkelige, at da Rigsdagen den 24. September traadte sammen, fik vi forelagt Lovforslag, som var gennemtrawlet af den mindste lille Avis i Landet, og som hver eneste lille Journalist havde udtalt sin uforgribelige Mening om, og som derfor var i den Grad fortærsket, at der ikke var nogen som helst Mulighed for,